

Sextus liber

eatem. Aliæ sunt mutationes ad ybi et hee differunt inter se. qz ois mutatio ad formam est inter terminos contrarios sicut natura cum sit inter contraria vel contradictionia simpliciter et in motu locali regitur maxima distantia sicut naturam inter terminos motus ut in motibus grauius et levius. ideo iste est contrarietas simpliciter sed in motu voluntario et violento non repertur maxima distantia simpliciter inter terminos illorum motuum sed solum sicut quod sicut mouens non vult aut non potest mouere ad maiorem distantiam.

Lonclusio prima. Omnis mutatio ad formam est finita sicut speciem patet. qz omnis talis est inter contraria vel contradictionia simpliciter. sed contradiccio vel contrarietas sunt inter determinatos terminos et non inter quoscumque indifferenter ideo omnis mutatio ad formam est finita sicut speciem et per idem medium sequitur qz est finita sicut durationem. qz inter contraria vel contradictionia est maxima distantia ergo est finita.

Lonclusio secunda. Impossibile est motus locales naturales esse infinitos sicut spem vel durationem. probatur sicur precedens qz quilibet talis motus est inter contraria vel contradictionia simpliciter et sicut naturam.

Lonclusio tertia. Impossibile est aliquem motum localem esse infinitum sicut sicut speciem sicut sicut durationem loquendo de uno motu numero sine reiteratione patet. quia si aliquis talis esset infinitus numerus mobile haberet mutatum esse sed quod impossibile est factum esse impossibile est fieri qz factum esse est finis ipsius fieri modo si finis est impossibilis ea que sunt ad finem sunt impossibilia igitur et ceterum. **L**onclusio quarta. Quatuor possunt esse infinites sicut tempore per successionem plurium mutationum sicut sicut speciem distinctarum ut generationes et corruptiones sicut sicut numerum ut in circulatione celesti una succedit alia tamen nulla circulatio una est infinita ne caliqua generatio una aut corruptio et sic de alijs. **I**sta conclusio satis nota est ex ante dictis et etiam notificabitur in sequentibus.

Ad rationes. Ante oppositum. Ad primam dicitur qz soluta est ex dictis. Ad secundam dicitur qz ibi sunt motus metaphorice dicti et hic intelligitur de motu physico. Et hoc de questione et prosequens de sexto.

Ceterum in hoc finitur sextus liber physicorum.

Septimus ostendit unum primum fore motum
Comparat et reliquos omnes sub eo situatos

Mane autem quod mouetur. necesse est ab aliquo moueri. Siquidem igitur in ipso non habet principium motus. manifestum est ab altero mouet. aliud enim erit mo-

Phylistorum.

Si autem in seipso accipiatur. a.b. quod moueat finem sese. non eo quod eorum que huiusmodi aliquid mouetur. Primum quidem igitur opinari a.b. a seipso moueri propter hoc quod totum mouetur. et a nullo exteriorum simile est sicut si quis ipsi dicitur. mouente id quod est c. et ipso moto opinetur. d.e. et a seipso moueri propter id quod non videtur utrum ab altero quod moueatur utrum. d.e. ab e. aut e. ad e. moueatur.

Amplius quod a seipso mouetur. nullo modo pausabile cum mouetur. in stando aliquid alterum quod mouetur.

Necesse est ergo si aliquid pausat quod mouetur in stando aliquid alterum hoc ab altero moueri. Hoc autem manifesto facto necesse est omne quod moueat cum divisibile moueri ab aliquo. Quid enim acceptum est a b quod mouetur divisibile erit omne enim quod mouetur divisibile erat dividatur igitur a b in c. Necesse igitur b c qui escente quiescere et a.b.

Si enim non accipiatur moueri b c igitur qui escente mouebitur utique a. Non ergo mouetur per se a.b. sed concessum est per seipsum moueri primum. Manifestum igitur quod b c qui escente quiescit et b a et tunc pausabit quod mouetur. sed si aliquid in qui escedendo aliud stat et pausat moueri. hoc ab altero mouetur. Manifestum est igitur quod omne quod mouetur. ab aliquo mouetur. et non a se. Divisibile enim est omne quod mouetur. et propter qui escente qui escebit totum.

Circa initium septimi libri physi

corus. Queritur primo. Utrum omnne quod mouetur ab alio moueat.
¶ Arguitur quod non quia animata mouentur a seipsis. nam per hoc distinguuntur ab inanimatis. igitur respondeatur. Secundo sic. Grave sursum tendens gravitate sua frangens trabem mouetur deorsum et non ab alio. ergo a seipso. In oppositum est physiologus in textu. Pro respōsione. Sciendum primo. quod postquam physiologus determinauit de mouenti finem et consequentibus ipsum. et de partibus tam subiectivis quam integralibus. Nicconsequenter incipit tractare de eo per comparationem ad mouentia et mobilia. Et probat in hoc septimo quod non processus datur in infinitum sed est dare primum motorem. primum motum. et primum mobile. et quod illa quae sunt unius ordinis sunt inter se proportionabilia. ideo in fine huius septimi determinat de proportionabilitate motuum ad iunctum. Deinde in octavo ostendit quod et quis sit primus motus et etiam primus motor. et anque po-

Septimus liber

nat statum in mouentibꝫ et motis primo ostendit utrū aliquid posset a se moueri vel nō. Scindū scđo. qꝫ circa pdictā questionē Galienus vobis
luit et radicere arestoreli in quodā tractatu vbi dicit qꝫ q̄al pꝫ se et a se mo-
uerur qm̄ mouef a calore naturali qꝫ est aliqd de substāria aialis s̄z qd ab
aliquo substantie sue mouef per se et a semouef. sed est deceptus ex equi
uocatōne huius qd est pꝫ se opponitur em̄ ei qd est pꝫ accidēs et idē est qd
essentialiter. et sic verū est animal a se et per se moueri. Alio modo oppo-
nit ei qd est pꝫ aliud vt idem est pꝫ se qd pmo. et sic nō mouetur animal per
se et a se qd pmo a se moueat. Scindū tertio. qꝫ vt d̄ p̄hs in his
que mouent ab extremitate ut illa que violente mouent facile est videre qꝫ
ab alio mouent. sed in his que habent in se principiū mouens intrinsecus
difficile est videre in talibꝫ partē per se mouentē et prem pꝫ se mota. et per
hoc decipiuntur opinatio talia moueria a seipſis per se primo. et similiter ē
vt dicit Areſto. ac si diceremus totū mobile d.e.3. cuius vna pars. d.e.
aliam moueat a se primo cū tñ non sit ita. vnde vt dicitur est qnq; p̄s mo-
uens non p̄cipit distinguiri a pte mota. Et sic d̄ p̄tingit decipi in corporibꝫ
ribus aiatis qz non p̄cipiuntur distinctiōem pris mouentis a pte mota cū
tñ ille distinguunt. ideo nō mouef aiatū a se primo. sed d̄r mouere se rōne
vnius partis et moueri a se rōne alterius partis. ¶ Cōclusio p̄ma.
Nihil mouef a se p̄ se p̄mo licet bene per accīs et p̄ alterius. Pro cuius
p̄batē supponit p̄hs p̄mo qꝫ si aliquid a seipso p̄mo moueat nullo mō
paſſabile. i. q̄escet ad quietē alterius. qz qd p̄uenit alicui p̄mo nō p̄uenit
sibi p̄ alterius. ideo p̄ ablaciōem cuiuscunq; alterius nō p̄ illud ad eo aufer-
ri. Scđo supponit ex opposito scđz qꝫ si aliquid quiescat altero quiescente
illud non mouef a se p̄ se p̄mo. Tunc arguit nihil qd paſſat ad quietē
alterius mouef a se p̄ se p̄mo. sed oē mobile quiescit altero quiescente. s. qua
cūq; eius pte q̄ altera est a toto. ergo nullū mobile mouef a se per se p̄mo
Dñor p̄bat ponat aliqd mobile a se p̄mo moueri et sit. a.b. et dūndat
per c. qz oē mobile est diuīſibile. vel ergo parte. b.c. quiescēt totū. a.b.
quiescit. vel si dicatur qz nō tūc totū nō mouef primo sed solū gratia al-
teri p̄s. scđa.c.igif.b. c quiescente oportet totū. a.b. quiescere. sed b.c. ē
alteri a toto. ergo totū. a.b. quiescit altero quiescente. et sic mouef a se per
se p̄mo. et sibi argueret de oē mobili. qz oē mobile diuīſibile est in par-
tes et pte q̄escēt necesse est totū quiescere. qz si dicatur adhuc totū moueri
vna parte quiescente tūc mouebitur rōne alterius partis tñ. ergo nō mo-
uedit seipso primo. ¶ Dubitat. vt p̄dicta demonstratio sit a priori
Pēſpō det p̄metator et Blūcēna qz nō sed solū est demonstratio a signo.
qz aliqd quiescere ad quietē sue pris nō est cā qnō mouef a se p̄mo sed
est signū huius. Sed d̄r sanctus Thomas. qz est demonstratio a priori
assignat cām huius qd est nō moueri a se p̄mo. nā aliqd moueri a se pri-
mo est ipm̄ esse p̄ se et p̄mo sibi cām motus. qd at̄ est primo causa mor-
oportet qz illud sibi p̄mo p̄ueniat. qz p̄mū in vno quoq; genere est cā oīm
que sunt posteriora. vt ignis. qz sibi et alijs est causa caloris est primo cali-
dus. sic igit ostendit Areſto. nihil moueri a se p̄mo. qz nō est dabile aliqd
mobile cui primo p̄ueniat moueri se rōne totius s̄z primo sibi p̄uenit mo-
uere et moueri rōne p̄ artū. ideo cū ponit h̄ec p̄dictioalis Si pars nō mo-

Physicorum

metus totū nō mouet q̄ se p̄mo. arguit negatiua etā ad effectū. Et tñ ag-
gitur p̄te descendente totū quicq; ergo nō mouet a se p̄mo. Sz contra
demonstratōem Aristotelis arguit autem dices q̄ p̄cedat ex quodā
impossibili. q̄r in ea suscipit aristoteles q̄ cuiuslibet mobilis aliqua ps q̄
scire p̄t. q̄d de celo est impossibile. Respōdent aliqui q̄ tñius p̄t alia
ius mobilis fm q̄ est determinata sp̄i et nature repugnet descendere tamē
nō repugnat parti alicui⁹ mobilis fm roem corporis immobilis in cōl. q̄z
mobilis in quantum mobile est nō repugnat descendere. Icz sibi repugnet inq;
tum tale mobile. Sz p̄tra hoc replicat. Autem q̄ si p̄dicatur ualitu-
ris p̄ponis repugnat subiecto rōne forme specificie lz nō rōne generis. tñ
illa est falsa et impossibilis. ut hec est falsa hō est irrationalis tñius hōi fm.
q̄ est animal nō repugnat esse irrationale. tñ alteri dī. Aueroys q̄ aliqua
ditionalis est vera et necessaria cuius aīs et p̄t sunt impossibilia. ut ista
si hō est asinus hō est irrationalis. mō ye p̄z in textu demonstratio non ponit
q̄r cuiuslibet mobilis posse descendere. Sz loquitur equaliter p̄ditionali⁹ ut cū
dī p̄te descendere nō est totū descendere. Nā si vna ps q̄scit totū nō mouet p̄mo.

Ad rōneg An oppositū Prima soluta ē. Ad scđas dī. q̄
in illo casū ḡue mouet a se fm accēs in q̄stū sibi
remouet. phibes. Sz nō p̄ se. q̄r p̄ semouet a generāte. yr p̄z i octavo hui⁹
Qm aut oē qd mouet ab aliq̄ mouet. necesse ē et qd mouet
oē in loco moueri ab altero. Et mouet igit ab altero qm et ip-
sum mouet. et iter hoc ab altero nō āt in infinitū abibit. Sz sta-
bit aticnbi. et erit aliqd qd p̄mo cā erit mot⁹. Si em̄ nō s̄ in
infinitū p̄cedet. sit. a. qdē qd ab ipo. b. moueat. b. p̄o ab ipo. c.
c. āt ab ipo. d. et h̄ igit mō in infinitū ascēdat. Qm ergo s̄l'mo-
mens et ipm qd mouet manifestū ē. qm s̄l'mouet r. a. r. b. Lz
em̄ mouet b. mouebit r. a. r. cū mouet a. r. ipm. c. r. cū. c. ipm. d.
Erit igit s̄l'mot⁹ q̄ ē a. r. b. et reliqz vniuersitatisqz Et accipe igit
vnuqdqz istoz poterim⁹ Et nāqz vnuqdqz ab vnoquoqz
mouet. nihil min⁹ vnuqdqz mot⁹ et nō infinitū
ultimo. Qm qdē qd mouet oē ex qdā in qdā mouet. Aut em̄
nūero accidit eundē ēē motū aut genere aut sp̄e. Numero qdē
igit dico eundē motū q̄ ex eodē in idē nūero. et in tpe eodē nu-
mero sit. ut ex h̄ albo qdē vnuqdqz mot⁹ in hoc nigrum fm hoc
tempus quod est vnuqdqz numero. Si em̄ fm aliud nō adhuc
vnuqdqz erit numero s̄z sp̄e. Genere at motus vnuqdqz ē q̄ in eodem
p̄dicamēto sube vel generis ē. Sp̄e at q̄ ex eadē sp̄e in idē sp̄e.
ut ex albo in nigro. aut ex bono in malo. Hec at dicta sunt et in
poribz Accipiat igit q̄ ē mot⁹ ipius a. et sit in q̄ ēē. et q̄ ē ipi⁹ b.
sit in q̄z. et q̄ ē c. d. in q̄i. t. et tps in q̄ moueat a. sit r. Determina-

Septimus liber

to sit motu ipsum a. determinatus erit et ipsa et non infinitus quod est et. sed in eodem tempore motu ea. et b. et reliqua vnumquidque. Accidit g. motu que est. ut. cum sit infinitus in tempore finito moueri quod est. In quantum a. motum est. et quod sunt ipsum per omnia mota sunt infinita quae in eodem mouet. Et namque aut equalis motus erit quod est ipsum a. ipsi quod est b. aut maior. Differat autem nihil penitus enim infinitus motus in finito tempore accedit moueri. Hoc autem impossibile est. Sic quod est igit videtur demonstrari quod est principio. non tamen deinde ostendatur propter hoc quod nullum inconveniens accidit. Contingit enim in finito tempore infinitus motus esse. Non enim autem est talis etiam multe et infinitis motis. quod quod est accedit et in his quoniam sed si quod est mouet primo in loco et corporaliter motu. necesse est talis aut pertinui esse mouet. sicut videtur hoc in omnibus pertinere. Erit enim in omnibus vnum ipsum totum aut pertinuum. hoc igit pertinet accepit et sit magnitudo quod est. aut pertinuum in quo sunt a. b. c. d. huius autem est motus est et. Differat autem nihil magnitudinem finitam aut infinitam esse. sicut enim in finito tempore quod est motus mouebitur aut finita aut infinita. Hoc autem est utrumque impossibile est. Manifestum igit quod stabilit aliquis. et non in infinitu abibit. quod est ab altero. sed erit alius quod quod primus mouebit. Nihil autem differat processus quod est hoc demonstrari. Contingenti enim concesso nullum inconveniens poterit accidere.

Queritur Ut in mouentibus et motis sit procedere in infinito. Arguit primo quod sic. omne mouens per se sicut mouet. quod non mota non sunt amplius physice consideracionis. sed omne quod mouet ab alio mouet. ut per partem est prius. sed in mouentibus et motis physica est processus in infinito. Secundo sic generatores et corruptioenes sunt infinites. ergo generatio genera. corruptio et corruptio sunt infinitae. et per consequens mouentia et mota. In oppositum est primum. Scinditur primo. et postea Aristoteles ostendit omne quod mouet moueri ab alio. Hic per nos ostendit suum principale intentum. videlicet quod in ordine motuum et in ordine mouentium deueniendum est ad unum principium mouens et per nos ad unum principium motu. Sciendum secundum quod Aristoteles hic aliter ostendit statum in causis mouentibus et aliter in secundo metaphysice. quod agit hic de ipsius secundi ordinis que habent ad motum tantum principia eius. id est premotus. Excludit huiusmodi statum ostendendo quod est unum principium mobile. unus primus motus et unus primus motor. sed in secundo metaphysice considerat causas efficientes in ratione efficientium absolute. ideo excludit statum in ipsis inquantum sunt efficientes isto medio. quod si non esset dare primus efficiens cum secundum non efficiat nisi in virtute primi. se queratur quod nullum efficiens efficiens est. et hoc veritate habet in substantialiter subordinatis in quibus secundum habet a primo quod sit et quod sit.

Phylitorum

efficiens ergo cessante primo cessat secundum licet non esse contra sed in accidentaliter subordinatis illud non est verum quia secundum non habet primo quod sit nec quod sit efficiens ideo per causare primo non causante ideo secundum istud in causis essentialiter subordinatis repugnat pcessus in infinitum sed non in causis accidentaliter subordinatis sed aliunde eis repugnat quia sunt accidentalia subordinata in uno ordine essentialiter subordinata in alio per hoc non repugnat eis absit in infinitum et quod de efficientibus sicut intelligendum est de mouentibus et sicut de aliis generibus causarum ut per se sed metaphysice ubi ostendit in omni genere cause statu. Conclusio prima In mouentibus et motis non est pcessus in infinitum sed deueniendum est ad ipsum mobile et ad ipsum in omnibus intelligendo in essentialiter subordinatis Pro cuius probatio supponit quod si aliquid moueat ab alio per hoc quod ipsum mouens mouet tunc motus eorum erant sicut si a mouere per eum hoc per b moueret illimotus sicut erunt. Tunc arguit sic ponat quod a moueat ab ipso b et b ab ipso c et c ab d et sic in infinitum deinde capiat motus cuiuslibet ita quod motus a sit et motus b sit in motus c sit d quod igitur ipsum a finitus est quod motus ei finitus est et sicut ponant infinita mobilia in quodlibet finitus est et sic motus cuiuslibet est finitus igitur erit in re finito ut probatur in sexto. Sit igitur illud tempus in quo mouetur a et b tunc cum motu ipsius a sicut motus ipsius b per se ipsum finitur et sic de oibz alijs quod sunt infinita quod cum motu ipsius a sit in re finito quod est c et b sicutur quod in illo tempore finito erit infinitus motus illoque infinitoque mobiliu nec differt an motus illoque sint equalis velocitatis vel unequalis sed quis hec demonstratio videat scilicet quod motus infinitus sit in tempore finito non in tempore ea quam in ea expressa posita sunt scilicet sicut est quod in tempore finito erunt motus infiniti in numero scilicet infinitoque mobilium quod non viderit inconveniens ideo superaddit arestoteles unde illa demonstratio huius efficacia scilicet quod omne mouens sicut est cum moto quare si sunt infinita mouentia et mobilia sic ordinata ut suppositum est possit ad inuicem continuari ergo ex his fieri una magnitudo infinita et ex motibus eorum sit unus motus continuus et infinitus qui erit in tempore finito et quod hoc est impossibile sequitur quod impossibile est esse infinita mouentia et mobilia essentialiter subordinata Sed propter hoc obiectum si essent infinita mobilia et mouentia essentialiter subordinata adhuc ab inuicem spem differenter ideo ad inuicem continuari non possunt quodvis unum esset alterius argumentum Respondetur quod licet illis mobilibus et mouentibus secundum suas formas specificas repugnaret continuari et fieri unum tamen in quantum essent mobilia non repugnaret ipsi et hic agitur de mobili in communione non corracto ad aliquam speciem et sic demonstratur de mouentibus et motis sub ratione communione quod in his non est processus in infinitum ideo arestoteles potest accipere tanquam possibile illa infinita mouentia et mobilia ad inuicem posse continuari quo posito non sequitur impossibile plus illarum ut cum ex possibili posito in esse nullum sequitur impossibile igitur illud impossibile non sequitur ex illo contingenti posito in esse scilicet quod mouentia et mobilia continuantur sed sequitur ex alio scilicet quod ponuntur infinita ergo in his non est pcessus in infinitum Sed iterum arguitur propter hoc illud quod dicitur est quod in per se subordinatis cessante primo cessat secundum quod ut narrat albertus visus est aries quod

Septimus liber

capite desculo adhuc modicū ambulauit cū tñ in ipo capite sic primū pñ
cipiū mot⁹ Recitat etiā de cicada q̄ post desctionē capitī cātanit. Re
spodet q̄ in scđis mouētib⁹ est vir⁹ pñi ip̄a s̄a q̄ quā moueri pñt cestā
te pñmo in aliq̄ pñuo tpe tñ nūc̄cipiūt motū nūl p̄ h̄cute m̄ pñi mouēt⁹

A d r a t ò e s An̄ oppositū. Ad pñmā pcedit q̄ oē mouēs
physicū mouēt nec tñ sequit q̄ in mouētib⁹
physicis pcedat in infinitū. q̄d vñū pñmū mouēs mobile. q̄d l̄z nō mo
ueat a se tñ mouēt a se p̄ alter⁹. t̄ illud est celū. l̄z pñmū mouēs simplē non
mouēt nec a se nec ab alio nec q̄ senec p̄ accēs. t̄ illud est physicē p̄ sidera
tionis inq̄tū accipit in rōe mouētis. Ad scđam dī. q̄ generatoēs t̄ coz
rupdoēs sunt infinitē nō s̄il l̄z p̄ successione pluriū i diuidioꝝ solū accētātē
subordinatoꝝ. t̄o in eis ē bñi ifinitas fñy potētā successiois t̄ nō pñy acūtū

Rimū āt mouēs nō sicut q̄d cur⁹ cāl̄z nude ē pñcipiūm
mot⁹ et s̄il cū eo q̄d mouēt. S̄il āt dico q̄r nihil ip̄oꝝ me
diū ē. Hoc em̄ cōe in oī q̄d mouēt t̄ mouētē ē. Qm̄ aut̄ tres
sunt mot⁹ q̄ fm̄ locū t̄ q̄ fm̄ q̄litatē t̄ q̄ fm̄ quātitatē. nccē est et
ea q̄ mouēt tria cē. q̄ q̄deſ iḡif fm̄ locū loci mutatio q̄ vo fm̄
q̄litatē alteratio. q̄ vo fm̄ quātitatē augmentū v̄l decrementū
Pumū q̄dē iḡif de loci mutatōe dicam⁹ hec em̄ pñm̄ motū ē

Qm̄e iḡif q̄dēt aut ip̄m a seip̄o mouēt aut ab altero Siq̄
den iḡif a seip̄o. manifestū q̄ in ip̄o mouētē existente s̄il mo
uēns t̄ q̄d mouēt erit. t̄ nullū illiꝝ mediū Qd̄ āt ab alio mouēt
q̄driſarie mouēt. q̄ em̄ ab altero mot⁹ q̄tuor sint. pulsio . tra
ctio . vectio . v̄tigo Et nāq̄ oēs alios in hos reduci accidit⁹ Pul
siones q̄dē iḡif alia ipsilatio alia expulſio Impulſio q̄dē ē cū mo
uēns ei q̄d mouēt nō deficit. Expulſio cū expellēs deficit Ue
ctio aut̄ in trib⁹ erit actib⁹ oport̄ q̄d em̄ vehit nō fm̄ se mouēt
s̄ fm̄ accēs. In eo em̄ q̄dē. in eo q̄d mouēt. aut sup id q̄d mo
uetur. mouēt ip̄m Uehēs āt mouēt. aut pulsiz aut tractū. aut
vertigine ductū Manifestū iḡif qm̄ vectio in trib⁹ motib⁹
erit. Tractio āt est cū etiā ad ip̄m vel ad alter⁹ velocior sit mo
tus trahētis. nō separ⁹ act⁹ ab eo q̄ trahi⁹ Et nāq̄ ad ip̄m ē tra
ctio t̄ ad alter⁹ reliq̄ tractus idēspē in hos reducint⁹. vt inspi
ratio t̄ expiratio t̄ spūtio t̄ q̄cuꝝ corporoꝝ emissuū aut recep
tū sint. t̄ spathesis t̄ kerkesis. Aliud est q̄dē ip̄oꝝ p̄gregatio
alud disgregatio; Et oīs iḡif mot⁹ q̄ est fm̄ locū aggregatioꝝ
disgregatio ē. vertigo āt cōponit q̄dē ex tractu t̄ pulsione Hoc
q̄dem em̄ pellit mouēns. illud aut̄ trahit. Manifestū iḡif

Physicorum

Et q̄ si quidem simul pellēs et trabens cū eo qd̄ pellū et trahit
bitur nullū mediū eius qd̄ aut mouēt et mouentis est. Hoc
aut manifestū ex dictis Pullio quidē ei aut a seipso aut ab alio
ad aliud motus est. Tractus aut ab alio ad ipsum aut ad alio
est. adhuc autē synopsis et dyasis disgregatio. Projectio qd̄
qñ velocior motus stat qd̄ fm̄ naturā lati fortiori sacer pul-
sione. et hoc facto rā diu accedit ferri quo usq̄ fortior sit mo-
tus eius qd̄ fer. Manifestū igit̄ qm̄ qd̄ mouēt et mouēs sūt
sunt. et nullū mediū est ipoz. Atuero neq̄ alterati neq̄ al-
teratis nullum mediū. Hoc aut manifestū ex inductione In
oībo em̄ sūl esse accedit alterās vltimū et primū qd̄ alterat̄
Quale em̄ alterat̄ eo qd̄ sensibile est. Sensibilia aut sunt qd̄
differunt corpora ad se inuicē. ut grauitas levitas duricies
mollicies sonus nō sonus. albedo nigredo. dulcedo amari-
tudo. hūditas siccitas. dēsitas raritas et horū media. Silv
autē et alia qd̄ sub sensu sunt qd̄ et calor et frigus. et leuitas
et asperitas Hec em̄ sunt passiones subiecte qd̄ latitatis His ei
differunt sensibilia corporoz. aut fm̄ aliquod boz magis et minus
et in patiēdo aliquid boz. Lalefacta ei et frigefacta aut dul-
cefacta aut amaritata aut fm̄ aliquid aliud pdictoruz. Silv
et aīata corporoz et ināata. Et aīatoz qd̄cūq̄ ptū sunt ināata.
Et ipi sensus alterant̄. patiūtur em̄. Actio em̄ ipoz mot̄ est
p corpus paciente sensu aliquid Scdm̄ qd̄cūq̄ quidē igit̄ in-
āata alterant̄ et aīata fm̄ oīa hec alterant̄ Scdm̄ at qd̄cūq̄
aīata alterant̄. nō fm̄ hec alterant̄ ināata fm̄ em̄ sensus nō
alterant̄. et latet cū alterant̄ ināata. Fibil aut phibet et aīa-
talaterē cū alterant̄. cū nō fm̄ sensus accedit qd̄ est alteratio-
nis ipis. si quidē igit̄ sensibiles passiones. Per hec at altera-
tio. ex hoc ergo manifestū est qd̄ passio et patiēs sūl. et horū
nullū mediū est. Huic qd̄e igit̄ aer ē p̄tinu. Aer at p̄tinu-
atur corpus. Et superficies qd̄e termini ad lumē Lumē at ad
visum sūl et auditus et odoratus ad mouēs ipius pm̄. Eo
dem at mō sūl et gustus et sapor est. Silv at et in aīatis et i sen-
sibilibz. Et qd̄ augēt et augēs Appositio em̄ qdā est augmen-
tum. Quare silv sunt et qd̄ augēt augēs et decremetū. de-
crementi em̄ causa est ablātio qdā Manifestū igit̄ qd̄ mouētis

Sextus liber

ultimi et moti primi nullum est medium intermedium et medium mouentis et eius quod mouetur.

Queritur Utz mouens sit cū eo qd mouet. Arguitur qd nō. qd celū mouet ista inferiora et nō est sit cum eis. qd tē. Secundo sic. color mouet visus et tā nō est sit cū visu. qd tē. Tertio sic. qd am piscis vocat stupor qd stupefacit manū pescatoris re the interposito et sic nō est simul cū manū ergo oē mouens nō est sit cum eo qd mouet. In oppositū est p̄bus in textu. Pro responsione. Scindū p̄mo. qd post p̄hs ostendit statū esse in mouentib⁹ et mōs. Esequēter ostendit vñqd in illa p̄barōe supposuit scz qd om̄ne mouēs sit cū mōto. supponēdo qd duplex est mouens. Quoddā est meraphoricū sicut ē finis. et tale qn̄qz est distans ab eo qd mouet. nec p̄pter hoc impedit motio eius. et de talī nō est hic ad positiū. Aliud est mouens proprie dictū qd est principiū vnde motus. Qd adhuc est duplex. nā qdā est immediatū de quo intendit h̄ic. Aliud est remotū de quo nō est ad p̄positū. ideo dī in textu. p̄mū autē mouens. i. p̄ximū nō sicut eius causa. scz sicut finis. sed vnde principiū motus quod est efficiens et simul est eum eo qd mouet. et intelligit simul nō qd sunt in eodem loco adequato sed sit p̄immediatōem sic qd n̄b̄l mediat inter mouens et motū. Scindū se cūdo. qd tñ sunt tres sp̄es motus p̄prie dicti. ut habeat in cōtro huius. scz motus ad qualitatēs qui est alteratio mot⁹ ad cōtrariā qd est augmentatio et diminutio et motus ad ybi qd ē loci mutatio. et de generatiōe et corrupcione hic nō sit mētio. qd nō sunt propriē motus sed termini motus. ideo dū. p̄batū fuerit qd in alteratōe alterans est simul cū alteratōe hoc sufficien ter erit. p̄batū de generatiōe et corruptiōe. scz qd generatōe sit cū genito. et qd motus localis primus est om̄ni motū. vt pbab̄tū in octauo iō. Are storeles p̄mo. p̄bat p̄positū suū de motu locali. Scindū tertio. qd oē motus localis vel est a principiū intrinseco ita qd mobile a seipso mouet sicut nō a se p̄mo. aut a principiū extrinseco ita qd mobile ab extrinseco mouetur. et oēs motus locales qd sunt a principiū extrinseco sunt tñ qd. scz pulsio. trac̄io. vescio. et vertigo et ceteri motus locales ad ipsos reducunt. Ut definit pulsio qd est motus a mouente aut ab alio quo mouēs ut seipso utrū ad aliud. Ut diuidit p̄ impulsione et expulsione. Impulsio est qn̄ mouēs ei qd mouēt nō deficit. s̄ sit cū eo. Expulsio est cū mōtus ei deficit qd mouēt ita qd nō sp̄ ipm̄ unitas vñqz ad finē motus. Tractio vero se habet ad pulsionē p̄ oppositū et differt ab ea. qd ī pulsionē uens sebz ad mobile ut terminus a quo motus. s̄ in trac̄io sebz ut terminus ad quem. Scindū quarto. qd duplex est trac̄io. qdā em̄ sit a trahente qd est sicut finis. iuxta illud Virgili. Trabit sua quēqz volūptas et sic locū trahit corpus naturale ad ipm̄. Alia est trac̄io qd sit a principio effectu. et h̄ duplex. vno qd tractū a trahēre p̄mo alteratō. ut moueat ad ipm̄. et hoc ī magne dī trahere ferrū. et qd sic ibi alteratio p̄t. qd nō ex qdīqz dūtaria trahit sicut motus naturalis locatū. Alio qd sit trac̄io non alteratō s̄ solū mouēdo alteratū localiter vel ad seipm̄. ut p̄tingit in mōtib⁹ nō volūptarijs. vt ad alterū. vt p̄tingit in volūptarijs. trahēs em̄ volū

Dhysicorum

adū p̄t vti altero tanq̄ seip̄. et de p̄mo mō nō est hic ad p̄positū. q̄ trāz
hens p̄ esse distas ab eo qd̄ trahit et sine hoc qd̄ trahēs moueat. s̄lī est
de secūdo mō. q̄ ibi nō est simplex tracio sed est cū alteratōne. ideo sicut
p̄batū est de alteratōe q̄ mouēs simul est cū moto. ita et de sc̄da traciōe
s̄lī de tertiu mō est hic ad p̄positū. et definit Tracio est cū ad seip̄m v̄l ad
alterū velocior sit motus trahēis nō separatis ab eo qd̄ trahit. et sic p̄z
qd̄ sit pulsio et tracio et oēs alij ad ip̄os reducūt. sicut inspiratio ad tra-
ctionē et expiratio ad expulsione et v̄l oēs motus q̄ est emissiū vel recep-
tū corpor̄. ad illos reducūt etiā motus sp̄atesis et motus karkesis.
vnde sp̄atesis est motus cū ense bellando. karkesis vero est motus fac̄
tū instrumento textorū qd̄ dī radi⁹. s̄lī p̄gregatio et disgregatio ad istos
motus reducūt. Et cū oēs motus localis sit p̄gregatio aut disgrega-
tio. sequit q̄ oēs motus localis vel est tracio vel pulsio ad istos etiā re-
ducūt verrigo q̄ p̄ponit ex pulsione et tracionē vt est motus rote. et etiā
reducūt vectio ad tracōrem q̄ om̄e vehens vchit trahendo vel pelle-
do. Sciendū quinto. q̄ oēs alteratio sit fīm passionem et passibile quali-
tate. nā fīm passiones et passibiles qualitates distinguunt corpora sensibilita-
er inter se agūt et partim. vñ iste passiones p̄fit dupl̄ considerari. Uno
mō fīm eē reale qd̄ habet in materia. et hoc mō sit alteratio naturalē et phy-
sica fīm istas. et agūt et partim cā aiaria q̄ inaiaria. liceat hoc magis later i
corporib⁹ inaiatis. later etiā q̄nq̄ in corpib⁹ aiatis. vt cū sit alteratio fīm p̄
tes insensibiles. Alio mō p̄siderant iste qualitates fīm esse intētionalē quo
diffundunt p̄ mediū et sic sunt forme simplices. et isto modo solū patium
tur aiaria ab eis fīm potētias sensitivas. id p̄ ph̄s q̄ nō fīm hec oīa pati-
unt inaiaria. ¶ Conclusio. Om̄e mouēs p̄ximū p̄priū simul est cū eo qd̄
mouef. p̄bat ph̄s inductiue. p̄mo in motu locali. q̄ om̄is talis vel est a
p̄ncipia intrinseco et sic mouēs simul est cū mobilis. vel ab extrinseco. et sic
ē pulsio vel tracio si p̄mū vel est ipsilio. et sic p̄z p̄ definitōem eius q̄ mo-
uēs s̄lī est cū mobilis vel ē expulsio. et licet tūc p̄mū mouēs nō est s̄lī cum
moto tū mouēs p̄ximū in quo est tūc p̄mū mouētis s̄lī est cū eo qd̄
expelliſ. et qñ tūc pellentis deficit et tūc pulsī vel p̄iecti fortior ē. tūc
mouēs fīm p̄ximā naturā. si veromotus sit tracio. p̄z p̄ definitōem q̄ mo-
uēs est simul cū moto. Sc̄do p̄z de alteratōe. q̄ oēs alteratio vel ē rea-
lis vel intētionalis et in oīali alterās simul est cū alterato. Tertio p̄z de
augmēto et decremēto. q̄ augmētūstū p̄ appositorēs alīcū. quātū qd̄ i sub-
stantiā puerit et sic augēs simul est cū eo qd̄ augēt. s̄lī decremētū sit cūz
alīcū auferit. mō qd̄ auferit simul ē in auferendo cū eo a quo auferit.

Ad rōnes An̄ oppositū. Ad p̄mā dī. q̄ celū nō est mo-
uēs p̄ximū respectu istozū inferiorū. s̄lī alīcū cor-
pus p̄cipiās virtutē celi. et de tali mouētis. p̄ximo est hic ad p̄positū
Ad sc̄dam dī. q̄ color fīm eē reale nō est simul cū visu tū sp̄es eius intērio-
nalis q̄ est mouēs p̄ximū simul est cū eo. Ad tertiu dī. q̄ stupor nō est
simul cū manu p̄scatoris fīm subam s̄lī fīm p̄tutem. Et si arguaf q̄
rehemagis stupefieret q̄ oēs fortios agit in p̄pingui q̄ in distans
Dīz q̄ h̄ v̄z est qñ hoc. p̄ximū ē suscepibile sue acrois mō rehenē ē
suscepibile stupefactois. Sicut sol nō p̄ximo nō calescit co; pa superioria
per suum lumen q̄ hec inferioria q̄p̄uis sint sibi p̄p̄inqua

Sextus liber

Qm̄ autem que alterantur alterantur oia a sensibilibus. et soluz
horū alteratio est q̄cūq; fm se dicuntur pati ab his. ex his p̄e
derabimur. Alioꝝ em̄ maxime vniq; quis existimabū ī fi
guris et translationibus et habitudinibꝫ. et horū remotioni
bus et acceptationibꝫ. videt em̄ cēq; alterationis. non est autē
neq; in his q̄ sunt hec cū quedā alterantur. Densata em̄ autē
rarefacta aut cū fiat calida aut frigida materia. Alteratio
autē nō est. Ex quo quidē em̄ est forma statue. non dicim⁹ for
mā neq; ex quo figura piramidis est aut lecti. s̄ denostatue
sunthoc quidēcēnū. illud vero terrecū. alind āt lignēū. Qāt
alterantur es dicimus. Es qdē em̄ hūidū esse dicimus aut forte
aut calidū. Et nō solū sic s̄ hūidū et calidū es equoce dicen
tes passio in materiā. Qm̄ igit̄ ex q̄ qdē forma et figura et qd̄
factū est nō equoce dicuntur cū figuris q̄ ex illo sunt. q̄ autē al
terantur cū passionibꝫ eque dicuntur. manifestū q̄ in solū sensi
bilibꝫ alteratio est. Amplius et aliter dicere incōueniēt. Dicere
ēi hoīem alteratiū esse aut domū acepiente finē ridi
culū est. si pfectiōnē dom⁹ tectōem aut lateratōem dom⁹ alte
ratōem ē. domo autē laterata aut coopta. laterari domū ma
nifestū āt est. q̄ qd̄ est alteratōis nō est in his que sunt.

Querif Utz solū ad tertīā spēm q̄litaris sit p̄ se alteratio.
Arguit p̄mo. q̄ nō. q̄ habitus et dispōnes forme et fi
gure ac d̄runt de nouo in aliquo subiecto. et erit remouēt. s̄ hoc non fit
missi ḡ mutatōem. et oīs mutatio ad q̄litarē d̄r alteratio. igit̄ z̄. Scō
sic. durū et molle sunt de sc̄da spē q̄litar̄. s̄ aliqd̄ mutat̄ fin illa de uno in
alterū. ḡ fm naturales potentias est p̄ se alteratio. Tertio sic Ira et ri
mor et ceterae passiones aīe sunt de tertīā spē q̄litaris. t̄ m̄ fm eas non fit
alteratio. ḡ nō fm oīs q̄litarē de tertīā spē q̄litaris ē alteratio. Qū
noꝝ p̄tz. q̄ hō d̄r iratus et nō lapis. s̄ hoc nō est nisi q̄ ira et siles passio
nes habent respectū ad hoīes mō in ad aliqd̄ nō est ḡ se motus. In op
positū est p̄hs in textu. Sciendum p̄mo. q̄ postq; p̄hs ostendit oī
mouens. prīmū simul ē cū moto et oī alterātū cū alterato. Nic̄ p̄nroste
dit vñū qd̄ supposuerat in illa. p̄batōe s̄z q̄ solū ad tertīā spē q̄litaris
est p̄ se alteratio. vñ inter qualitates q̄ sunt de tertīā spē q̄tuor s̄z pri
me et p̄ncipaliores inter qd̄s p̄mo et p̄ncipaliter est alteratio et erit p̄tra
rietas. s̄. calidū et frigidū hūidū et siccii. et iste sunt cause alias et dicunt p̄ri
me. alie vero sc̄de. Et si arguat de sono q̄ videt cānia sonare sive a p̄curie
te et p̄cuſo. Ne p̄d̄et q̄ si sonus p̄sidereſ p̄ p̄batōem ad mediū in quo
causat̄ fin p̄pōtoem cuius sit p̄trarietas aut diversitas in sonis clare ha
betur q̄ causatur a qualitatibus primis. q̄ variaſ fm diversam p̄pōz
tionē hūidū cum siccio aut calido. et sic dealūs.

Physicorum

Sciendū scđo. qđ Aresto. hic nō facit mentem de naturalib⁹ potētis
eripotentis. qđ naturales potētie vel ipotētie sunt principia agendi vel
patiendi. Et cū res agant p suas formas substanciales. et patiant p suas
materias et naturalis potēcia oriaſ ex victoria forme ſup materia natu-
ralis vero ipotēcia ex victoria materie ſup ſa formā. et ſic immediaſ fun-
dant in naturalibus principijs et substancialibus rei ideo nō potest fieri mu-
ratio ſim illas qualitates nū fieret in substancialibus rei. Et qđ in sub-
ſtantialibus rei ideo nec in illis qualitatib⁹. vnde ille qualitates p generati-
onem inſunt ab instanti natuitatis. Sciendū tertio. qđ duplex eſt ter-
minus generationis. Quidam eſt p̄mū et principalis ad quem p̄mo
terminatur generatione. ſcđ forma substancialis qđ generatōem acq̄rit. Et
alius eſt ſecundarius p̄nis p̄mū terminū. et ſic naturales potēcie vel ipotē-
tie p̄ generatōem ex p̄mū acq̄runt et nō p̄mo. et ſicut dicitur de naturalib⁹ po-
tēcijs. ita dōm eſt de forma et figura qđ inſequitur formā substancialē. Et
ideo nō poſſet in eis fieri mutatio quin fieret in substancialibus rei. Et qđ in
ſequenti forma substancialē maxime ducit in cognitionem rerū. inde ē. qđ in
alib⁹ qbusdā et plātis in quib⁹ nō cognoscimus formā ſpecificā in di-
ſcus de diuerſitate ſpēz p̄ diuerſitatem formaz et figurarū potius qđ p̄ di-
uerſitate coloris aut alterius accidentis. Cōcluſio p̄ma. Ad qualitas
ſe de ſpē nō eſt p̄ ſe alteratio. p̄t nā alteratio eſt qđ in manere ſubiecto
eodem ſit traſmutatio in eius paſſionib⁹ et trārijs aut medib⁹. h̄ ſim q̄litas
de ſeda ſpē qđ ſunt naturales potēcie vel ipotēcie nō p̄ fieri mutatio
quoniam ſit in substancialibus rei. qđ ad ipsas nō eſt per ſe alteratio. Item q̄litas
qđ p̄ generatōem inſunt ab instanti natuitatis nō p̄nt acq̄ri p̄ alteratio
nem in ſubiecto. ſed naturales potēcie vel ipotētie ſunt h̄mōi. ergo et cetera.
Itē inter illas q̄litas nō eſt p̄trarietas. qđ nec alteratio. Cōcluſio ſe-
cunda. Ad q̄litas de q̄rta ſpē nō eſt p̄ ſe alteratio. Probat p̄ his duplīcē.
Primo qđ ille q̄litas qđ p̄ alteratioem in ſubiecto acq̄rit in recto de ſub-
iecto predicanter et ecōuerio. ſicut dicimus h̄o eſt alb⁹ et alb⁹ eſt h̄o. h̄ ſor-
me et figure in p̄ncipali et in recto nō pdicant de ſubiecto. vt nō dicitur qđ es
ſi figura vel ecōtra ſed ſoli p̄dicant denotatiue. vt es eſt figuratū et vas
eſt ligneuſ. qđ ſim ipsas non eſt per ſe alteratio. et p̄ hoc em̄ qđ denotatiue
ſoli p̄dicantur denotari qđ materia priua tranſmutat ad formā ſubstan-
tialē qđ ad ipsas qualitates. Scđo ridiculū eſt dicere aliqd alterari qđ
p̄ficit et acq̄rit pfectōem et ſplēmetū eius. vt dōm ſe alterari qđ ap-
ponit ſectū. h̄ cū aliqd acq̄rit formā vel figurā p̄ficit. ergo ſim formā nō
eſt p̄ ſe alteratio et hoc magis manifestū eſt in naturalib⁹ figuraz qđ inſequunt
ſubſtantia rei qđ in figuris artificialib⁹ qđ mutari p̄t ſine hoc qđ res ſubſtan-
tialiter variet. ideo de ip̄is accentalib⁹ ſic p̄t argui. qđ tales figure non p̄ ſe
acq̄runt p̄alteratioem. h̄ et p̄ ſe ſoli. et ſunt terminū mutationū qđ ſunt in
alias q̄litas vel inſequuntur morū locale. Cōcluſio tercia. Ad q̄litas
de tertia ſpē ſoli eſt p̄ ſe alteratio. p̄t nā qualitates de tertia ſpecie
ſunt vere p̄terarie p̄ ſe intenſibiles et remiſibiles. et extrinſecus ſubiec-
to aduenieres. qđ ad illas eſt p̄ ſe alteratio et ſoli ad illas p̄t. qđ ad illas
tares de ſcđo. et q̄rti ſpēb⁹ nō fit p̄ ſe alteratio. vt p̄batū ē nec ad q̄litas
de p̄ma ſpecie. vt probabitur poſtea.

Septimus liber

Ad rōnes Ante oppositū. Ad primā dī q̄ habitus et dispositio acquirunt̄ & depdunt̄ per aliquā mutatioēm. sed illa alteratio nō per se primo terminat̄ ad habitus & dispositioēs sed ad aliquas qualitates ad quas est p̄ se alteratio que sunt quocdam̄ cause aliarum. ut sanitas et eruditio consequuntur alterationem factam in qualitatib⁹ primit⁹ vel in humorib⁹ ex quorum proportionē causantur. ideo mutatio solum fit ad habitū ex p̄sequenti. Ad secundam dicitur. q̄ durum et molle ut cān̄ ab humiditate & siccitate intrinseca sunt naturales potentie & sic ad eas nō est p̄ se alteratio sed ut causant̄ a siccitate et humiditate extrinseca nō sunt naturales potētiae. & sic ad eas est p̄ se alteratio. Ad tertiam dicitur. q̄ non solum ēm̄ qualitates passibiles corporum que sunt obiecta sensuum exteriorū est alteratio. sed etiam ēm̄ passiones appetitus irascibilis & cupibilis. Considerando tñ illas passiones ēstum ad suum materiale. Et ad illud qđ dicebat q̄ sunt ad aliquid ne gandū est. & ad probationem dī q̄ hō dī tratus & nō lapis nō p̄ hoc q̄ iradicat̄ respectu ad hominem. s̄z p̄ hoc q̄ lapis nō ē susceptiv⁹ talium passionum.

Neq̄ in habitib⁹ habitus ēm̄ virtutes & malicie sunt. Virtus at oīs et malicia ad aliqd sunt. sicut sanitas qđē calidorū et frigidorū mēsuratio qđā est aut eorū aut ad p̄tinens. Si militer at et pulcritudo & macies ad aliqd sunt. Dispositio nes ei qđā pfecti ad optimū sunt. Dico autē pfecti qđ sanatus et dispositio ē circa naturā. Qm̄ ergo virtutes et malicie sunt ad aliqd. Hec at neq̄ generatoēs sunt. neq̄ generatoēs ipo ruz. neq̄ alteratio oīno. manifestū est q̄ nō est oīno. qđ ē alteratioēs circa habitū. Neq̄ itaq̄ circa ale virtutes et malicie. Virtus ei qđā perfec̄io est. Unūqđq̄ ēm̄ tūc maxime pfectū est cū attingit p̄p̄e virtuti. et tūc est maxime ēm̄ natu ram ut circulus tūc maxime ēm̄ naturā est cū maxime circu lis sit. Malicia autē corruptio horū et remotio est. Fit qđē igit̄ cū qđaz alterat̄. & acceptio virtutis & remotio malicie. alteratio tñ horū neutrū ē. Qđ at alterat̄ aliqd manifestū est. Virtus quidē ei ipassibilitas qđā ē aut passibile sic ē. Mali cit̄ passibile. aut p̄traria passio virtutē ē. Et totā moralē p̄tuz in suis voluptatib⁹ et tristicijs accidit ē. Aut ei ēm̄ actū q̄ voluptatis. aut p̄ memorīa. aut a spe. Siquidē igit̄ ēm̄ actū sensus est cā. Si p̄o aut p̄ memorīa aut p̄ spē aut ipo ē. aut ēm̄ q̄lia passi sumus reminiscētib⁹ voluptatis. aut q̄lia patiemur speratib⁹. At vero neq̄ in intellectua pte ale ē alteratio. Sciens ei ad aliqd maxime dī hoc at manifestū. Secundum ēm̄

Physicorum

nulla poterit motis factum est quod est scie sed cum extiterit quedam. Ex ea ei quod est secundum partem expieta accipimus vellem sciaram. Nec igit actus generatio enim nisi aliquis respectorem et tactum generatores dicat. huius est ei actus. Que at ex principio acceptio scie non est genitio neque alteratio. In residencia quietari ei et anima sciens sit et prudens. Sicut igit neque cum dormies excites aliquis. aut ebrios pauset aut ifirmas ordine factus est sciens. quis puer non poterat ut et secundum scientiam agere. sed mutata perturbatio et ista tu reueniente mente inerat poterit ad scie pertinacitatem. Unde igit aliquid sit ex principio in scie existentia. Perturbatis ei quod quidam et residencia. Nec igit infantes potest addiscere neque indicare sensibilia. sicut neque senioribus. Multa ei perturbatio circa eos et motus. Stat atque pulsat turbatio. aliquem quidam a natura aliquem atque ab aliis. In utrisque atque his alterari aliquid accidit. sicut cum surgat et fiat vigilias ad actu manifestum igit quod ipsum genitum alteratoe in sensibili est et in sensibili parte ait. In alio at nullo nisi secundum accidit.

Querit. Ut ad habitus et dispositiones sit per se alteratio. Arguit primo quod sic. quod sanitas est quidam habitus et tunc ad sanitatem est per se alteratio. scilicet sanitatio. igit respondeo. Secundo sic. virtutes morales sunt in personis sensitiva ait in quod est per se alteratio. quod ad hominem virtutes est per se alteratio. Tertio sic. cum aliquis procedat de ignorantia ad scientias mutantur. et non alia mutatione quam secundum alterationem. igit respondeo. In oppositum est. per se alteratio. quod satis notum est quod etiam ad qualitates de scientia specie non est per se alteratio. Sequitur ostendit quod ad qualitates de prima specie non est per se alteratio. Et quod duplices sunt habitus. quidam sunt habitus corporis ut sanitas egritudo macies. Alii sunt habitus aie que sunt duplices nam quidam sunt morales que sunt in personis sensitiva. ut fortitudo et temperantia. Alii sunt intellectus ut scia. id est de oculo istis inducit ostendit suum oppositum. Sciendum secundo quod omnis habitus est virtus vel malitia. et omnis virtus vel malitia est ad aliquid. quod declarat per se de habitibus corporis. quod sanitas est caliditas et frigiditas et eiusque sunt infra corporis debita proportionatio. et est ad aliquid scilicet ad totum corpus animalis. nam comensuratio quod in hoc est sanitas non est sanitas in leone. sicut pulchritudo egritudo et macies est aliquid et ad aliud quid. et sicut de oculo aliis habitibus. omnis enim virtus est quidam dispositio perfecta ad optimum. perfecta scilicet secundum naturam. ad optimum. id est ad finem rei quod est eius operatio. si igit in ad aliquid non est per se motus concludi potest. Quod ad habitus et dispositiones non est per se motus nec alteratio nisi per accidentem ex consequenti sicut prius dictum est de relatione. Concluimus primo. Ad habitus corporis non est per se alteratio licet bene per ac-

Septimus liber

eidens. Probat p̄hs qz in ad aliquid non est per se motus. sed tales ha-
bitus sunt ad aliquid. igitur zc. nec tñ est intelligendū q̄ h̄mōi habitus
fm id qd sunt sint ad aliquid. qz tunc essent de genere relationis. sed ad
aliquid dicuntur. qz eoz rōnes a relatione dependent. Sc̄a pars pa-
ret. qz mediante alteratōem que fit in qualitatib⁹ primis per se primo pos-
sunt acquiri vel deperi habitus corporales vt sanitas vel eruditio.

Locutio secunda. Ad virtutes morales nō est per se alteratio tamen
sequuntur alteratōem que fit fm passiones in pte sensitiva. Primum pro-
bat p̄hs. qz ille virtutes sunt quedā pfectiones. cuz ois virtus sit quedam
perfeccio. vñ qd q̄ em pfectū dicit cū attingit virtute per quā p̄ procede-
re in suū opus. perfectū em fm naturam dicit quod in se habet virtutem.
formae per quā p̄ exire in opus sive nature. sed inconueniens est dicere q̄
aliquid alteret dū pfect⁹ ergo ad virtutes morales nō est p̄ se alteratio. Se-
cundam prem probat p̄hs dupl. Quoniam q̄ dictū stoycorū qui vocabant
virtutes impassibilitates. qz eas dicebant oēm motū passionū remouere.
Qemalicias vocabār passibilitates qz inclinat ad insequendū oēm mo-
tum passionū. Aresto. vero dicit virtutes. 2sistere in tpa moderatione
passionū. ideo dicit virtutē moralē esse mediū duar⁹ passionū. cuz igitur
fm passiones que sunt in pte sensitiva sit per se alteratio et ad remotōem
illarū passionū vel ad moderationē acquirantur virtutes. sequit q̄ ille vir-
tutes acquirunt ex 2sequenti p̄ alteratōem. Sc̄a rō. ois virtus mora-
lis haber delectariōem et tristitia. vt iustus gaudet de bonis operationib⁹
et tristatur de malis. et oppositū est de malitia oposita virtutē. s̄ de
lectatio sive tristitia non sunt sine motu facio in pte sensitiva. sicut dū ali⁹
quis acru apprehendit aliquid delectabile aut tristabile. ergo omnis vir-
tus moralis vel malitia est cum aliquo motu p̄tis sensitiva. Locutio
tertia. Ad habitus intellectuales non est p̄ se alteratio poss⁹ probari sicut
pedens. Sz alter p̄hs nam sciens maxime dī ad aliquid et etiā scia-
sed in ad aliquid nō est p̄ se motus ergo ad habitus intellectuales nō est p̄
se alteratio. licet aliqui eoz 2sequunt motu facio in parte sensitiva. Se-
cunda rō. illud qd acq̄rit in aliquo p̄ residentiā et quietatōem passionū cor-
poris nō acq̄rit p̄ motu. sz sic est de scia et alijs habitib⁹ intellectuali⁹. qz
sedendo et quiescendo fit alia sciens et prudens. ergo ad habitus intellec-
tuales nō est per se alteratio. Minor p̄tis qz infirmus ebrius aut dormi-
ens habet scientiam ibi habitus p̄ conturbationē cerebri vel p̄ turbatio-
nem organozū sensuum ipeditur ab vnu scie propter inordinationē phan-
tasmatu. sed sedatis illis passionibus et solutis sensib⁹ virtutē scia et p̄t-
sciam de nouo acquirere. ergo scientia acquirit p̄ quietationem passionū
et motū corporalium sine motu facio in pte intellectuua. Item hoc oīt
p̄hs de puer in acceptōe scie nā p̄pter humidū habūdans et calidū faci-
ens fluere ipm humidū qz etiā puer de facilis est secutor passionū. ideo ip-
dit ne ph̄atimata sensibiliū possint ordinare recipi in eo. sed medianib⁹
ph̄atimata relucere spēs intelligibilis in intellectu sz sedatis oīb⁹ passio-
nib⁹ et fluxu h̄uor vel p̄ naturā vel p̄ voluntatē accipit ph̄atimata ordi-
nare et acq̄rit sciam et sic p̄tis hoc nō ē mutatio in intellectu sz solū p̄tis sensitiv-
ea. q̄ scia acquirit in intellectu sine motu sz p̄tis alteratōem p̄tis sensitivę.

Physicorum.

Sed h̄ta hoc arguit. q̄ si sc̄ia acquirat in intellectu p̄ sed at d̄em turbat
tions p̄tis sensitivae sine motu intellectus. sequitur q̄ scientie erit nobis ini-
nata p̄ncipio. & q̄ nostrū seire solū erit p̄teritor̄ reminisci. sicut plato pone-
bat. Ad hoc dōm est q̄ receptiuū aliquius potest tripl̄ se habere ad ip̄m.
Uno mō in ultima dispōne ad receptibile sine impedimento in se & in alto
et tūc receptiuū fit in actu p̄ p̄sentiā p̄p̄ij actui. sicut aer sit lucidus p̄ p̄sen-
tiā corporis luminosi. Alio mō p̄t sc̄ie habere q̄ est indispositu p̄ dispositi-
onē p̄trariā receptibili. & tūc anteq̄ recipiat ip̄m necesse est ip̄m p̄ alterati-
onē disponi. sicut materia existēt sub forma aeris necessario h̄z disponi an-
teq̄ recipiat formā ignis. Tercio mō p̄t se habere in ultima dispōne ad for-
mam sine impedimento in ip̄o. sed tū est impedimentū in altero mediante
quo oportet ip̄m recipere formā. ideo impedimento remoto recepituū fit in
actu p̄ p̄sentiā receptibile & solum sit mutatio in illo in quo erat impedimē-
tum. sicut domus illuminat p̄ apertōnē fenestrē sine mutatione facta in
aere intus illuminat. sed solū p̄ mutatōem in impediēre. et hoc tertio mō
se habet intellectus noster ad sc̄iam p̄ se. q̄ q̄tum est de se est in ultima dis-
positione ad receptōem sc̄ie & sp̄c̄ intelligibilū. sed q̄nq̄ impedit p̄pter in
dispositionē partis sensitivae in qua oportet motuū esse ut ipsa disponat. sed
ea disposita et fantasmatib⁹ in ea determinate receperit virtute luminis in
intellectus agentis statim sine alteratio relictu sp̄es illoꝝ fantasmatū in in-
tellectu & intellectus efficiat sc̄ies. & ideo nō sequit q̄ sc̄ie fuerūt sibi p̄creare

Ad rōnes ante oppositū Ad p̄mā dī. q̄ sanatio p̄t acci-
pi dupl̄. Uno mō fin eius p̄p̄iā rōnem. & sic
nō est motu termino motu. Alio fin esse. & sic est motu qui ex cōsequēti
et non p̄ se terminatur ad sanitē. Ad secundā dī. q̄ virtutes ex p̄sequē-
ti acquiruntur & remouent p̄ motu qui p̄ se terminat ad passiōes partis sen-
sitive circa quas est virtus moralis. Ad tertīā dī. q̄ ibi non est motus
p̄p̄ie dictus. sed tūnā mutatio sp̄ualis nō successiva. nam intellectus noster
est immaterialis & incorporeus. ideo moueri nō p̄t motu p̄p̄ie dico

Ubitabit autē vtiꝝ aliq̄s vtrū oīs motus om̄i p̄para-
bilis sit aut non. Si ergo oīs p̄parabilis est & equaliter
velox ē q̄ in equali tpe equale mouet erit circularis aliq̄s eq̄
lis recto & maior eſſ; & minor. Amplius alteratio & loci mu-
tatio q̄dam equalis cū in equali tpe aliud q̄dem altereſ aliquid
vero ducat. Erit ergo passio equalis longitudini. sed ipossi-
bile est. Si ergo cū in equali tpe fin equale moueat tūc equa-
liter velox est. equalis autē nō est passio oīs longitudini. qua-
re nō erit alteratio loci mutatio equalis neq̄ minor. quare
nō oīs p̄parabilis. In circulo aut & recto quo p̄tinget In-
conuenientē q̄dem em̄ est nisi sit in circulo similiter aliqd moue-
ri & hoc in recto. Sed mox necesse est aut velocius aut tar-

Septimus liber.

dius. sicut si hoc deorsum hoc aut sursus. Amplius nihil de/
ferret in ratione si alijs dicat necessarij esse velocij mox aut
tardi moueri. Erit autem maior et minor circularis recto quare
et equalissim em. i.a. tpe ipsum. b. transijt aliud at ipsum. c. maius erit
b. ipso. c. sic enim velocij esse dicitur est. ergo si et in minori equali
velocius est. Quare erit aliquis pars ipsius. a. in quo ipsius. b.
circuli transibit et in toto. a. ipsum. c. Autero si sunt comparabilia
accidit modo dictum equale esse rectum circulo sed non comparabilia
sunt. neque ergo motus. Et quicquid non equo causa omnia comparabilia
sunt. puta quare non comparabile utrum acutus stylus aut viruz aut
vox ultima. quae enim equo causa non comparantur. sed ultima ei quia iuxta
ultimam comparabilis est. quam idem accidit acutum in utriscum. ergo
non idem velox et hic et ibi multo autem adhuc minus in alteritate
et loci mutatio. Aut simili quidem hoc non verum est quia si non
sunt equo causa comparabilia. Multum enim idem signatur in aqua et in aere
et non sunt comparabilia. Si autem non duplum quidem idem. duo enim
ad unum et non comparabilia sunt. Aut et in his eadem. Et namque
multum equorum est. sed quoniam et rationes equo causa sunt. ut si di-
cat aliquis quod multum est tantum. et adhuc et si aliquid tantum est et equo
equo causa est. Et unum autem si contingit statim equorum. si autem
et hoc et duo. Quoniam propter quid comparabilia alia quidem sunt. alia
vero non. si quidem erat una natura. Aut quae sunt in alio primo
susceptivo. Equum quidem igitur et canis comparabilia sunt utrum
albius. In quo enim primo idem est superficies et magnitudo sumi
liter. Aqua autem et vox non in alio namque subiecto sunt. Aut
manifestum est quod erit omnia sic facere unum. In alio autem unum quodque
dicere esse quod erit idem equale et dulce et album. Sed in alio
amplius susceptivum cuiuslibet accidentis non contingens est.
Sed unum unius est primum. Si ergo non solum
oportet comparabilia non equo causa esse. sed non habere dif-
ferentiam neque quod neque in quo. dico autem sicut color habet di-
uisiorem. non ergo comparabile est hoc ut viruz coloratum ma-
gis sit albii quam nigrum. Hec enim comparantur non finaliter colo-
rem: in quantum color. sed est album. Sic et circa motus
eque velox quod in equali tempore mouetur equale tantum lon-
gitudinis in hac. Si autem aliud quidem alteratum est. aliud re-

Physicorum

roductum. Equalis ergo hec alteratio. et similiter velox loci mutatio. sed inconveniens. Causa autem quod motus habet species. Quare si que in equali tempore ducta equali longitudine eque velociter erit equalis rectus et circularis. Utrum ergo causa. quia loci mutatio genus. aut quod linea genus. Tempus quidem enim semper idem at hominis specie aut simul. Illa autem species differunt et loci mutatio species habet. si quidem illud super quod mouetur. Aliquando autem in quo. ut si pedis ambulatio. si ale volatio. aut non. sed figuris loci mutatio. alia que que in equali tempore mouentur finis eandem magnitudinem eque velocitas. sed idem indifferens species. et motus indifferens species. Quare hoc considerandum quod differentia motus. Et signat ratione hec. quod genus non rite aliqd est. sed iuxta hoc latentes multa suntque evocationes. aliae quidem multum distantias. alie vero habentes quadam similitudinem. alie vero proportionem. aut genere. aut similitudine. Unde non videntur eque vocaciones cum sint. Quando igitur altera est species. si idem in alio aut si aliud in alio. aut quis terminus. aut quo viscerimus quod idem est album et dulce. aut aliud. quia in alio videtur altera. aut quod omo non idem. De alteratione autem quo modo est equaliter velox altera alteri. si itaque est sanari alterari est autem hunc quidem velociter alterum tarde sanatum esse et simul quosdam. quare erit alteratio equaliter velox. in equali enim tempore alteratum est. equale enim hic non dicitur. sed quia in constituta equalitas. ita hic similitudo. sed si sit idem quod mutatum est in equali tempore eque velox. Utrum ergo in quo passio. aut passionem oportet comparare. Hoc quidem igitur quod sanitas eadem sit oportet accipere. aut neque magis aut neque minus. sed similiter existit. Si autem altera passio sit. puta alteratur quod sit album et quod sanatur. his nihil idem. neque equale. neque simile. aut iam hec species faciunt alterationis. et non est rite. sicut neque loci mutatio. Quare considerandum quot sunt species alterationis. et quot loci mutationis. Si quidem igitur que mouentur species differunt. quorū sunt motus finis ipsa et non finis accidentis. et motus species differunt. si vero generes generes. si autem numero numero.

Septimus liber.

Sicut utrū oportet ad passionem respicere si id est aut siles
aut equaliter velocias alteratas aut in id quod alteras. ut si bu-
sus quidem homini albatum sit. huius autem tamen aut in utraque. et
in eadem quidem aut alia passione secundum quod eadem. Equalis autem
inequalis secundum quod illa inequalis. Et in generatōe autem et corru-
ptione idē considerandū est. quo equi velox generatio est. si in
equali tempore idem et indubitate. ut hoc sed non aīal. Velocior
autem est si in equali tempore alterū est. Nam enim habemus aliquā duo
in quibus alteritas sicut dissilitudo. et si numerus suba maior et
minor numerus similis spēi. Sed innominatū est quod immu-
ne. et utrūque sicut que plus passio aut excellēs magis cōstum
autem magis

Quartus Utz oīs motus sit omni motui comparabilis. Argu-
mentum etiam quod sic. quod omnis motus est in tempore sed in qualitate
tempore. et in aliud tardius et velutius moueri. ergo omnis motus est
omni motui comparabilis in velocitate vel tarditate. Secundo sic. omnis
velocitas motus puenit ex proportione excessus virtutis mouentis super re-
sistentiam mobilis. sed omnis proportio est alteri proportioni comparabilis. ergo
omnis motus est alteri comparabilis in velocitate et tarditate. In oppo-
siteum est physis in textu. Scindū primo. quod postquam physis probauit
quod in mouentibus et motis non est processus in infinitum. sed dandum est unū
primū mouens. Consequenter. quia illa que sunt unius ordinis sunt ad
inuicem comparabilia. hic agit de comparabilitate motuum ad inuicem secundum formam velo-
citatē et tarditatem. et quia duplex est comparatio. quedam est proprie dicita.
de qua est hic ad positionem. alia est improprie dicita. ideo vidende sunt cōdi-
citiones comparationis proprie dicere. Scindū secundo. quod ad talēm cō-
parationem tria requiriuntur. Primo requiritur uniuocatio forme secundum quam
est comparatio. Secundo requiritur unitas primi et per se suscepti. Tercio requi-
ritur unitas forme secundum spēm specialissimam. Primum declarat physis. nam
propter defectum uniuocationis forme. unū. vox. et stilus non comparantur in
acute. quod in ipsis acute non est eiusdem rōmis. Secundum declarat. quod equus
et canis in magnitudine comparantur. quod in ipsis est unitas primi et per se suscepti.
quod est substantia corporea. et in vox et aqua in magnitudine non comparantur
nam licet magnitudo sit in ipsis uniuoca in primis et per se susceptiblē non est
unius rōmis. nam in aqua susceptiū magnitudinis est substantia eius. in
voce vero sonus est susceptiū magnitudinis. Tercium declarat. quod equus
et canis in colore non comparantur. quis color sit unius rōmis. et non dicatur
uniuoce de ipsis. quis etiam sit unitas primi et per se suscepti. quod est superficies
sed bene comparantur in alteridine. quod altero est una unitate spēi indubitate in
alias spēs. color vero non est una natura a parte rei. ideo unū non est magis
coloratum altero secundum comparationem proprie dicetam. ut albus non dicatur colo-
ratus nigro. Ex istis cōditionibus et maxime ex tercia sequitur quod gen-

Physicorum.

Non est simpliciter aliquid vnu. sp̄s aut̄ est aliquid vnu simpl̄. Rō est quia sp̄s sumit a forma vltima que est forma vna in rerū natura. vltimo actu formalē p̄pleta. genus vero sumit ab aliqua natura que nō reperit vna nūmero in rerum natura. vt forma p̄pleta. ideo solum est vnu fm̄ rōnem. nō enī est alia forma a qua hō est homo. & a qua est animal & similiter de equo et de asino. sed ab eadem forma realiter. hō habet q̄ sit hō & q̄ sit animal. & p̄eandē formā equus & est equus & animal. & sic de alijs. ergo cum nō sit vna forma p̄ qua homo est hō & per quā equus est equus. sequit̄ q̄ animal non dicitur vna formā fm̄ rem que p̄sticuat hominē & equū. sed solū vnaformaz fm̄ rōnem. & sic genus nō est aliquid vnu fm̄ rem. sed vnu fm̄ rōnem quam vnitatem facit intellectus & abstractōem a sp̄b̄. & sic sp̄s est aliqua vna forz in rerū natura. genus aut̄ nō. immo natura ipsius generis habet diuersa esse in diuersis sp̄b̄. tñ q̄ h̄z vnitatem p̄minem fm̄ rōnem. ideo diuerse sp̄s in rerū natura existentes predicatorēm vnuus generis suscipiunt. & sic genus est vnu fm̄ vniuocatōem logicā & nō fm̄ vniuocatōem physicā. ideo dicitur in sepr. q̄ in genere latenter equiuocatōes multe. ¶ Scendū tertio. q̄ alij sunt bene vniuocatae vniuocatōe logica que tñ nō sunt vniuocatae physicā. eo q̄ logicus p̄siderat formas simplices & abstractōes & materia & definiri p̄ intentiōes 2munes. ideo diuerse sp̄s vnuus generis possunt habere idem nomen & vnu rōnem p̄minē fm̄ illud genus. Sed physicus p̄siderat formas fm̄esse p̄terē materia sensibili. & illa materia ingreditur definitiōem rei naturalis. Et q̄ diuerse sp̄s vnuus generis nō habet materiā p̄priam eiusdē rōnis. ideo genus physicū nō dicitur vna rōne de diuersis sp̄b̄. si p̄sideretur in esse physico. sed ibi est quēdā equiuocatio & analogia. Unde triplices sunt equiuocatōes. quedā sunt in maxime distantes. qz sc̄ est p̄uenientia fm̄ nomen tm̄. sicut i cane latrabilē & sidere celesti. Alię sc̄ fm̄ quādā similitudinem. sicut hō fm̄ quādā similitudinē de equo & de homine vero & pieto. Alię sunt equiuocatōes proxime. & hoc potest esse p̄pter p̄uenientiā in genere logico. sicut substantia dicitur de substātia corpora & incorporeā. aut p̄pter aliquam p̄pōtēm. sicut magister de illo qui p̄s est in scolis & de illo qui p̄fuit in domo. est enī p̄pōtē in hoc & qualiter est rector. vnuus scolarū & alter domus. ¶ Conclusio p̄ma. Non omnis motus est aletri motui p̄parabilis in velocitate & tarditate. Probab. quia sunt aliqui motus genere differentes. vt alteratio & loci mutatio. sed diff̄entia genere nō possunt inter se p̄parari. p̄pter p̄ditōes p̄us postas. ḡ &c Item si alteratio & loci mutatio in velocitate p̄pararent eūque velox sic qđ in eodem tempore equalē spaciū p̄transit. sequeret̄ q̄ passibilis qualitas eff̄. equalis magnitudini. aut se vnuū mouere velocius tunc diceretur mator aut minor. et ubi potest esse magis & minus potest reperiendi equalē. ¶ Conclusio secunda. Non omnis motus localis est omni. motui localis p̄parabilis. Pat̄z quia sunt aliqui motus locales specie differentes. Item si sic. lequeretur q̄ magnitudo rectae esset equalis magnitudini circulat̄. ¶ Dubitas p̄mo. vnu diuersitas instrumentorū quib⁹ sit motus. vesi aliiquid moueat̄ pedib⁹. & aliud cum alijs. impedit̄ p̄paratiōem. supposito ramen q̄ illi motus sunt supra eandem magnitudinem & ad eūdeces terzū minū. Responde. q̄ est stoteles & non. q̄ instrumenta se tenent ex parte mo-

Septimus liber.

bilis ex parte cuius nō attendit p̄paratio. sed ex parte spaciū aut temporis.
¶ Quidatur secundū. Utū impedimentū cōparatiōis inter motūs circulatēt & rectūs sit ex parte temporis. vel ex parte magnitudinis. vel ex parte motus. Respondeatur q̄ nō est ex parte temporis. q̄ tempus inçū est de se est vnu & idem sūm substantia. sed causaliter & primo est ex parte magnitudinis. nam si magnitudines supia quas sit motus specie differat etiā motus specie differat. ideo dī in texu. sc̄ut illud supia qd̄ aliquid mouetur habet species loci mutatio habet species. ¶ Conclusio tercia. nō omnis alteratio est omni alterationi p̄parabilis. Pater q̄ sunt multe alterationes specie differentes. ille tamen que sunt ad eandem formā specificā sunt ad inūcēt p̄parabiles. ¶ Conclusio quarta. Non omnis generatio est omni generatiōi p̄parabilis. & similiter de corruptione. Parz. quia nō quæliter generatio est ad esse unius formę specificę. & similiter dicendum est de corruptionibus.

Ad rationes

Ante opositū. Ad primam dīct q̄ tempus nihil facit ad p̄paratiōem motū. vt dictū est. ideo nō valet p̄sequentia. Ad secundā dicitur. q̄ diversae portiones si considerentur abstracte prout a logico cōsiderantur sic possunt esse cōparabiles. sed si considerentur concretūe vt sunt in motib⁹ specie differentiib⁹. vt considerantur a physico. sic non sunt inter se p̄parabiles. ideo nou om̄nes motus sunt inter se p̄parabiles in velocitate & tarditate.

Coniam antez mouens mouet semper aliquid & in aliquo & usq; ad aliquid. Dico autem in aliquo. q̄ in tempore. Usq; aut ad aliquid. quia ad quātam aliquam longitudinem. semper em̄ simul mouet & mouit. quare quātū aliqd erit quod motum est & in quanto. Sic igitur. a. quod mouens est. b. autem quod mouetur. quantacunq; autem longitudo mota. c. In quanto cūq; est tempore in quo est. d. In equali igitur tempore equalis potentia ei in quo est. a. medietatem ipsius. b. duplēcēm ipsius. c. transibit. ipsum autē c. in medietate ipsius. d. sic em̄ erit analogia. & si eadem potētia idem in hoc tempore tantūdem mouet. & medietatem in medietate mouebit. & media virtus medium mouebit in equali tempore equale. vt ipsius. a. potentie sit & medietas que ē ipsum. e. & ipsius. b. r. sit medium. Similiter igitur se habent etiā analogiam virtutes ad graue. Quare equale & in equali tempore mouebit. Et si. e. ipsum. z. mouet in ipso. d. fīm c. non necessariū est in equali tempore. e. duplūm ipso. z. mouere fīm medietatem ipsius. c. Si vero. a. b. mouebit in ipso. d. quanta est ipsum. c. medietas ipsius. a. que est in quo

Physisorum

est. c. ipsum. b. non mouebit in tempore in quo est. d: neq; in
aliquo ipso. d. ipsius. c. finis q; est analogum ad totum. e. sicut est. a.
ad. 3. omne enim si contingit non mouebit nihil. Si enim to/
ta virtus totum mouit. medietas non mouebit neq; quan/
tum neq; in quoconque. Unus enim moueret nauim. si quidem
nauim trahentium deciditur potentia in numerum et longi/
tudinem quam omnes mouerunt. Propter hoc Zenonis
ratio non est vera q; sonet milij quilibet pars Nihil enim pro
hibet non mouere aerem in nullo tempore tantum quantum
moueret radens totus modius. Neq; itaque tanta pars qua
tacunq; mouebit cum toto si sit per se hoc non mouet. neq;
enim non est nisi potentia in toto. Si vero duo et utrumq; ho
rum aut utrumq; mouet tantum in tanto et composite poten
tia. compescitum ex grauibus equali mouebunt longitudine
et in equali tempore analogum nanc. Sic igitur in alte/
ratione et in augmento aliquid quidem enim est auges. ali
quid autem et quod augetur. In quanto autem tempore. et
quantum aliud quidem auget. aliud autem augetur. Et al/
terans quidem et quod alteratur similiter aliquid et quan/
tum finis maius et minus alterata sunt et in quanto tempore.
In duplo duplum et duplum in duplo. Medium autem in
medio tempore. aut in medio medium. aut in equali duplum.
Si autem alterans aut augens tantum in tanto spe auget
aut alteret. non necesse est et medium in medio. et in medio me/
dium. Sed nihil si contingit augmentabit aut alterabit si/
cuit et in graui.

Queris Utrum septem regule de comparabilitate motuum sint
sufficienter assignatae. Arguitur primo q; non. quia illis
le supponit omnia mouentia et mobilia possit dividendi. quod falsus est de mo/
ventibus celestibus et mobilibus orbium celestium. Secundo sic. multa sunt
mouentia libera que si mouant aliquod mobile per aliquod spaciun et ali
quo tempore. non oportet q; mouant medietatem mobilis per duplex spa
ciun in equali tempore. quod est contra duas primas regulas. Tercio
sic. si dividatur mobile et non subtiliter medium. vel si non seruerur iden/
titas figure mobilis. et sic de alijs circumstantijs que possunt inuare vel im/
pedire velocitatem motus non oportet illas regulas esse veras. ut si aliquis
moueat aliquod per aliquod spaciun in aliquo tempore non oportet q; mo/
ueat ipsum per medietatem spaciun in medio tempore. In oppositum est
propositum est
pibus in extenu. Pro responsione ad questionem

Septimus liber.

Scindū pmo. q postq̄ phus ostendit qui motus sunt parabiles ad inuitem in velocitate & tarditate. & q nō. & que rechrunt ad paratiōem prie dictā. **D**ic sequēter ostendit qualiter motus inter se parant ponēdo septem regulas generales p quas accipiuntur pportōes motū ad inuitem in velocitate & tarditate. p quib⁹ supponit phus q in motu locali in q̄ pncipaliter declarat istas regulas. & sequēter in alijs q̄tor cōcurrunt scilicet motus. mobile. spaciū p q̄ sit motus. & tps in quo sit motus. & fm diuerſas pportōes istorū q̄tor sumuntur pportōes motū q̄ illas regulas signant. **S**cindū secundo. q pma istarū regularū est ista. si aliqua virtus moueat aliqd mobile p aliqd spaciū in aliquo tpe. eadē mouebit medietatem mobilis p duplex spaciū in equali tpe. **S**eunda regula est. si aliqua virtus moueat aliqd mobile p aliqd spaciū in aliquo tpe. eadē vel sibi equalis mouebit medietatem mobilis p equalē spaciū in medietate tps. **T**ertia regula est. si aliqua virtus moueat aliqd mobile p aliqd spaciū in aliquo tpe. eadē mouebit idem mobile p medium spaciū in medietate tpe. **Q**uarta regula est. si aliqua virtus moueat aliqd mobile p aliqd spaciū in aliquo tpe. eadē medietatem virtutis mouebit medietatē mobilis p equalē spaciū in equali tpe. **Q**uita regula est. si due virtutes duisim sumptū moueant duo mobilia diuisum sumptū aliqd spaciū in aliquo tpe. sumptū ex illis duob⁹ virtutib⁹ mouebit sumptū ex illis duob⁹ mobilib⁹ in equali tpe p equalē spaciū. **S**exta regula est. si aliqua virtus moueat aliqd mobile p aliqd spaciū in aliquo tpe nō oportet eandē virtutē vel sibi equalē mouere duplex mobile p equalē spaciū in duplicitate tps. & medium spaciū in equali tpe. **S**eprima & ultima regula est. si aliqua virtus moueat aliqd mobile p aliqd spaciū in aliquo tpe. nō oportet medietatē virtutis mouere idem mobile p equalē spaciū in duplicitate tpe vel p medium spaciū in equali tpe. **P**ro q̄to recipiunt est

Scindū tercio, q̄ momentum lunt in duplicit dñia, quedā sunt pente
imaterialia. vt motores orbū celestū. et de talib⁹ nō intelliguntur regule. q̄
in iplis nō crescit virtus motuā crescente corpore. nec diminuit. corp⁹ dñ
minut⁹. Nō optet etiā regulas verificari in mouentib⁹ voluntaria⁹. q̄ non
sḡ mouent sibi vltimū supposse. sed fīl⁹ q̄d volūt ⁊ intelligūt. sed iste regule
habent seruari in mouentib⁹ pure naturalib⁹ q̄d semper mouent sibi vltimū
sui posse. et eoz virtutes crescunt crescente corpore. q̄ sunt pure naturales.
vt grauitas ⁊ levitas **S**cindū quarto, q̄ licet alius mouent vel mo
bilis sibi p̄ziam spēm repugnet diuiso. tñ sub vltimū mouētis ⁊ mobilis
nulli repugnat. et q̄r in hoc libro agitur de motuā p̄mū per p̄paratōēz
ad mouētis et mobile. Ideo etiā regule sunt vniuersaliter intelligende. Et si
applicentur ad particularia cauendū estē virtus motuā per diuisionem
corrumptatur aut etiā mobile. cauendū estētia q̄ diuideō mobile diuina
resistentia eius ad motum. ⁊ q̄ seruet idempetas figure mobilis. etiā
remanet eadem analogia medi⁹ ad medi⁹ in densitate ⁊ rareitate. ⁊ genera
liter cum diuiderit mobile debet esse diuisio omniū que possunt iuare re
sistentiam mobilis. et cū diuidis mouētis debet diuidi omniūque possunt iu
are victoriā potentiē motuā supra mobile. ⁊ dñ semper manere equalis ana
logia ex pte omniū que possunt iuare velocitatem ⁊ tarditatem. ⁊ per hoc sol⁹
iunctū multa argumenta que p̄trare regulas fieri possint.

Physicorum

Conclusio prima. quinq; prime regule que sunt affirmatiue sunt vniuersaliter vere. seruatiss circumstantijs premissis. patet quia omnis actio causatur ex victoria agentis supra patientis. ideo a proportione qualitatis aut etiam minoris equalitatis nunq; sit actio sed solum in proportione inequalitatis rati majoris ad minus. ideo quanto virtus mouetis plus excedit resistens etiam mobilis plus velocius mouebit ipsum. quare si duplo excedat in duplo velocius mouebit. si vero velocius in duplo per duplex spaciū in equa lī tempore autē per rotū spaciū in medio sepoze mouebit. cuz ergo due regule dicāt istā proportionē sc̄ q; sit vere. si etiā p̄tēq; exiliter excedat resistētia mobilis sequit q; exiliter mouebit & hec analogia in alijs trib⁹ regulis servatur.

Conclusio secunda. Due ultime regule vniuersales que sunt negantur sunt vniuersaliter vere. patet quia alias a proportione inequalitatis minoris fieret actio. nā staret resistētiam mobilis excedere virtutē mouentis. Ex istis infert p̄s falsitatem dicti zenonis dicentis q; simodū granorum milij descendendo per aerem causet sonum quodlibet granum p̄ se cadendo causabit sonū. hoc em falsum est. quia rotū modū tanta velocitas mouetur q; citius diuidit aerem q̄ sit diuisibilis. ideo causat sonū qd nō oportet de grano per se sumpro. Nec valer argumentū rotū causat sonum ergo & quelibet pars. quia pars cum est in toto non agit nisi in potentia si est in toto in potentia tñ. Taliter em res sebz ad agere qualiter ad eē et se bz ad esse sicut ad esse vnu. h̄z dicit vnu in diuinum in se & ab alio diuisū sed p̄s cū ē in toto nō ē a toto diuisula. q; nō ē aliquā vnu in actu nec agit i actu & sicut pdicte regule intelligunt de motu locali. & sumū fīm proportiones istoz quatuor q; dicta sunt. ita p̄nt intelligi in alijs motib⁹ in quib⁹ etiam illa quartuor inueniuntur. vñ supra istas regulas tota ars proportionū fūdat q; fīm diuersas applicaciones ponderū fūnt mot⁹ velociores & tardiores.

Rōnes ante oppositū solvuntur ex dictis. Et hec de questione & per p̄les quens de toto septimo physicoz.

Huius septimi physicoz Aristotelis finis adest

Octauus tibi dat p̄mū p̄gnoscere motum
Proprietas p̄mi que sit motoris eterni.

Trū autem factus

sicut aliquando motus cum nō esset prius. et corrumperet iterum. sic q; moueri nihil sit aut neq; factus est neq; corrū pitur. sed erat semp & erit. & erit & hoc immortale et sine quiete existit in his q; sunt ut vita quedam ens natura oīb⁹ subsistentibus. Esse quidem igitur motum omnes affirmant de natura aliquid